

REMUS ANNA BO WILSON

REMUS WILSON
ATELJÉ ITALIENSKA PALATSET, VÄXJÖ
artist@remus-wilson.se
www.remus-wilson.se

FYRA PUNKTER,
VÄRNAMO AB
December 2023
ISBN 978-91 98 25 16 - 5-4

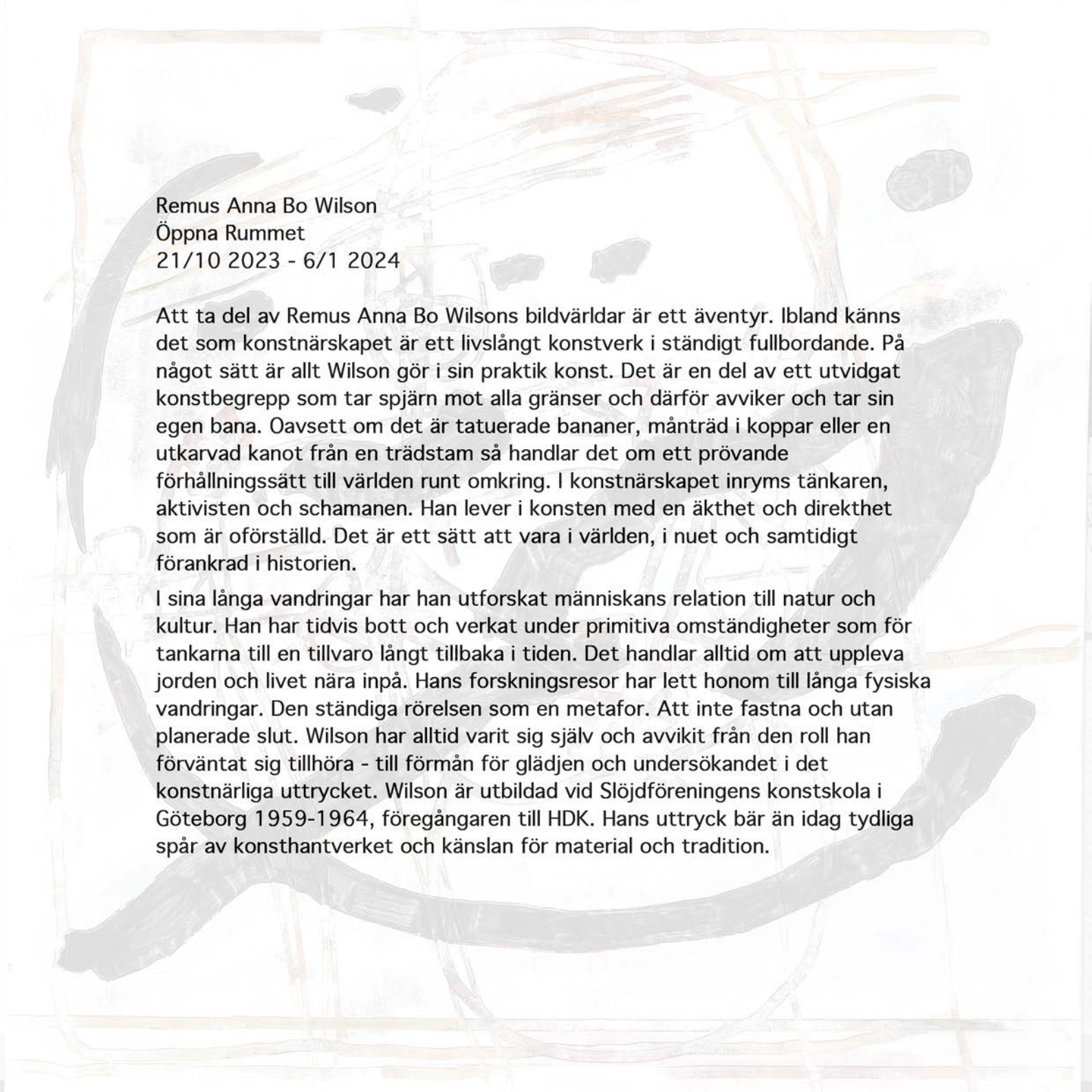
TRÄDDANSARE
FOTO: RW

Remus bildvärld är som ett eget språk där han tecknar med en pensel i vardera hand eller manipulerar material som MDF till oigenkännlighet. Utgångspunkten är tekniken att göra träsnitt men i Remus händer blir träskivan magisk, likt rostigt järn. Former och figurer påminner om avlägsna släktens hälsningar genom hållristningar och runskrift, men detta är ett språk från vår tid. Naturen kommunicerar med oss, vi måste bara lyssna.

Cilla Robach
Enhetschef Samlingarna.
Nationalmuseum, Sweden

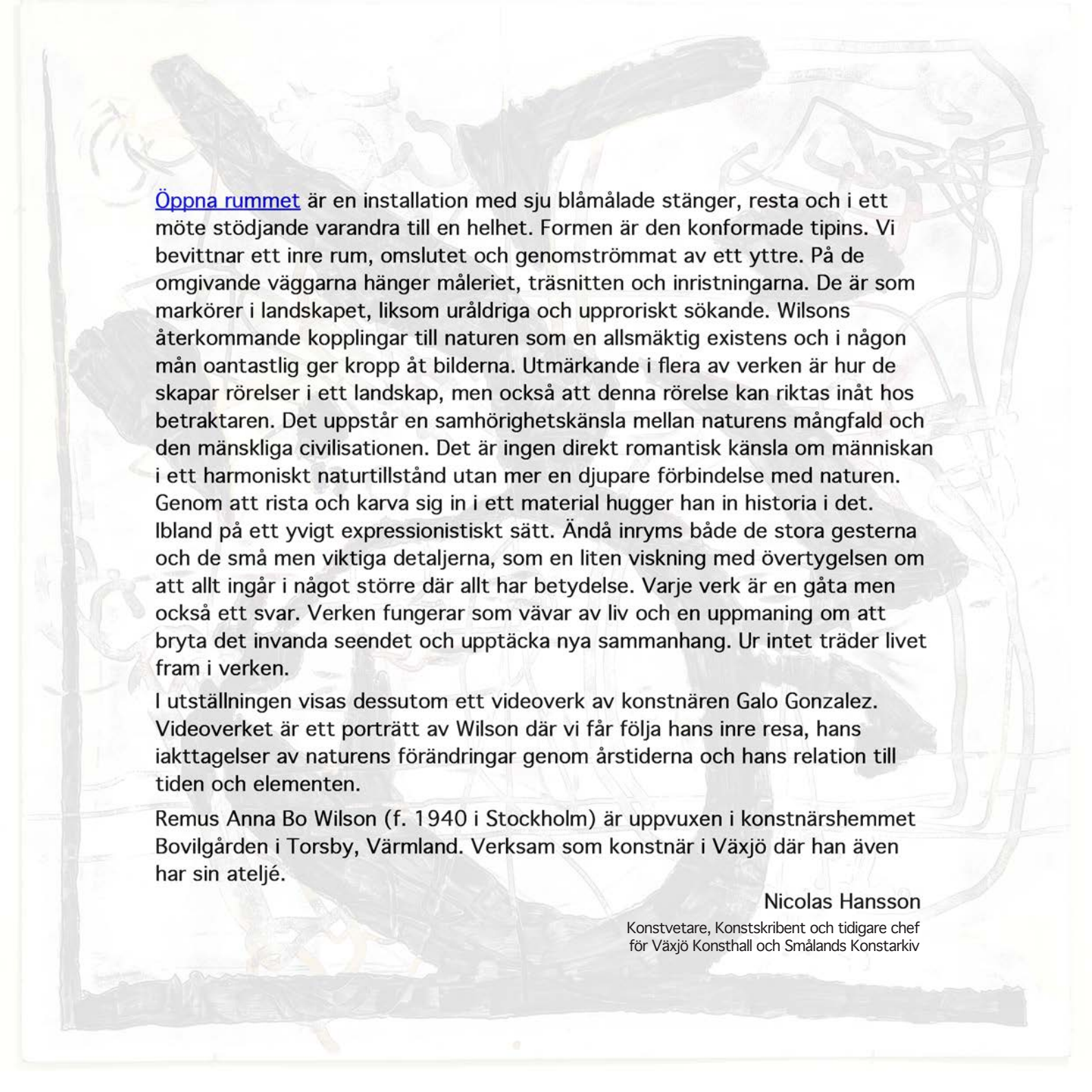
HOMMAGE ANIARA
RISTAD I VÅR TID 160 X 180
FOTO: STEFAN NILSSON

Remus Anna Bo Wilson
Öppna Rummet
21/10 2023 - 6/1 2024

Att ta del av Remus Anna Bo Wilsons bildvärldar är ett äventyr. Ibland känns det som konstnärskapet är ett livslångt konstverk i ständigt fullbordande. På något sätt är allt Wilson gör i sin praktik konst. Det är en del av ett utvidgat konstbegrepp som tar spjörn mot alla gränser och därför avviker och tar sin egen bana. Oavsett om det är tatuerade bananer, månträd i koppar eller en utkarvad kanot från en trädstam så handlar det om ett prövande förhållningssätt till världen runt omkring. I konstnärskapet inryms tänkaren, aktivisten och schamanen. Han lever i konsten med en äkthet och direktet som är oförställd. Det är ett sätt att vara i världen, i nuet och samtidigt förankrad i historien.

I sina långa vandringar har han utforskat människans relation till natur och kultur. Han har tidvis bott och verkat under primitiva omständigheter som för tankarna till en tillvaro långt tillbaka i tiden. Det handlar alltid om att uppleva jorden och livet nära inpå. Hans forskningsresor har lett honom till långa fysiska vandringar. Den ständiga rörelsen som en metafor. Att inte fastna och utan planerade slut. Wilson har alltid varit sig själv och avvikit från den roll han förväntat sig tillhöra - till förmån för glädjen och undersökandet i det konstnärliga uttrycket. Wilson är utbildad vid Slöjdföreningens konstskola i Göteborg 1959-1964, föregångaren till HDK. Hans uttryck bär än idag tydliga spår av konsthantverket och känslan för material och tradition.

Öppna rummet är en installation med sju blåmålade stänger, resta och i ett möte stödjande varandra till en helhet. Formen är den konformade tipins. Vi bevittnar ett inre rum, omslutet och genomströmmat av ett yttre. På de omgivande väggarna hänger måleriet, träsnitten och inristningarna. De är som markörer i landskapet, liksom uråldriga och upproriskt sökande. Wilsons återkommande kopplingar till naturen som en allsmäktig existens och i någon mån oantastlig ger kropp åt bilderna. Utmärkande i flera av verken är hur de skapar rörelser i ett landskap, men också att denna rörelse kan riktas inåt hos betraktaren. Det uppstår en samhörighetskänsla mellan naturens mångfald och den mänskliga civilisationen. Det är ingen direkt romantisk känsla om människan i ett harmoniskt naturtillstånd utan mer en djupare förbindelse med naturen. Genom att rista och karva sig in i ett material hugger han in historia i det. Ibland på ett yvigt expressionistiskt sätt. Ändå inryms både de stora gesterna och de små men viktiga detaljerna, som en liten viskning med övertygelsen om att allt ingår i något större där allt har betydelse. Varje verk är en gåta men också ett svar. Verken fungerar som vävar av liv och en uppmaning om att bryta det invanda seendet och upptäcka nya sammanhang. Ur intet träder livet fram i verken.

I utställningen visas dessutom ett videoverk av konstnären Galo Gonzalez. Videoverket är ett porträtt av Wilson där vi får följa hans inre resa, hans iakttagelser av naturens förändringar genom årstiderna och hans relation till tiden och elementen.

Remus Anna Bo Wilson (f. 1940 i Stockholm) är uppvuxen i konstnärshemmet Bovilgården i Torsby, Värmland. Verksam som konstnär i Växjö där han även har sin ateljé.

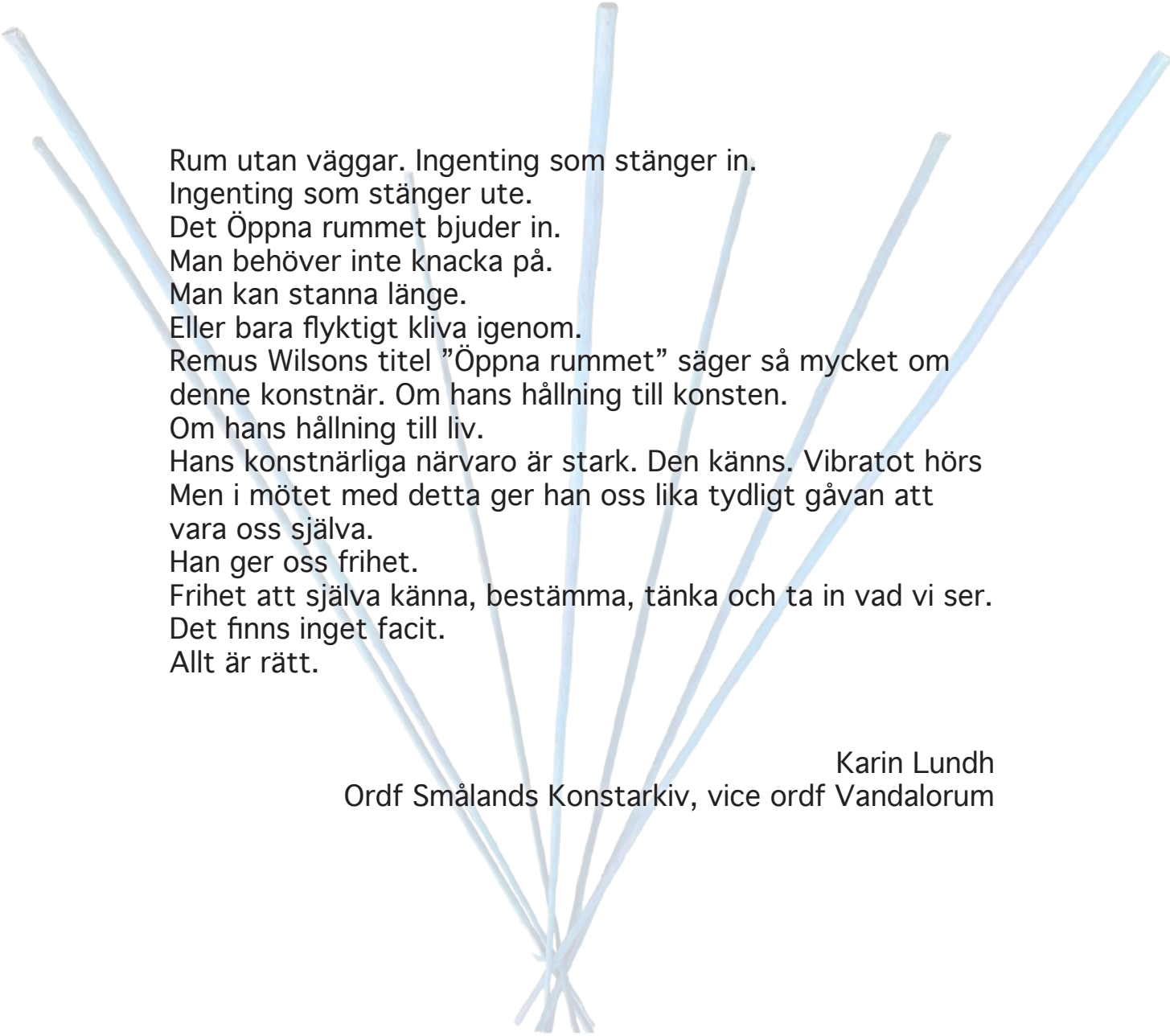
Nicolas Hansson

Konstvetare, Konstsribent och tidigare chef
för Växjö Konsthall och Smålands Konstarkiv

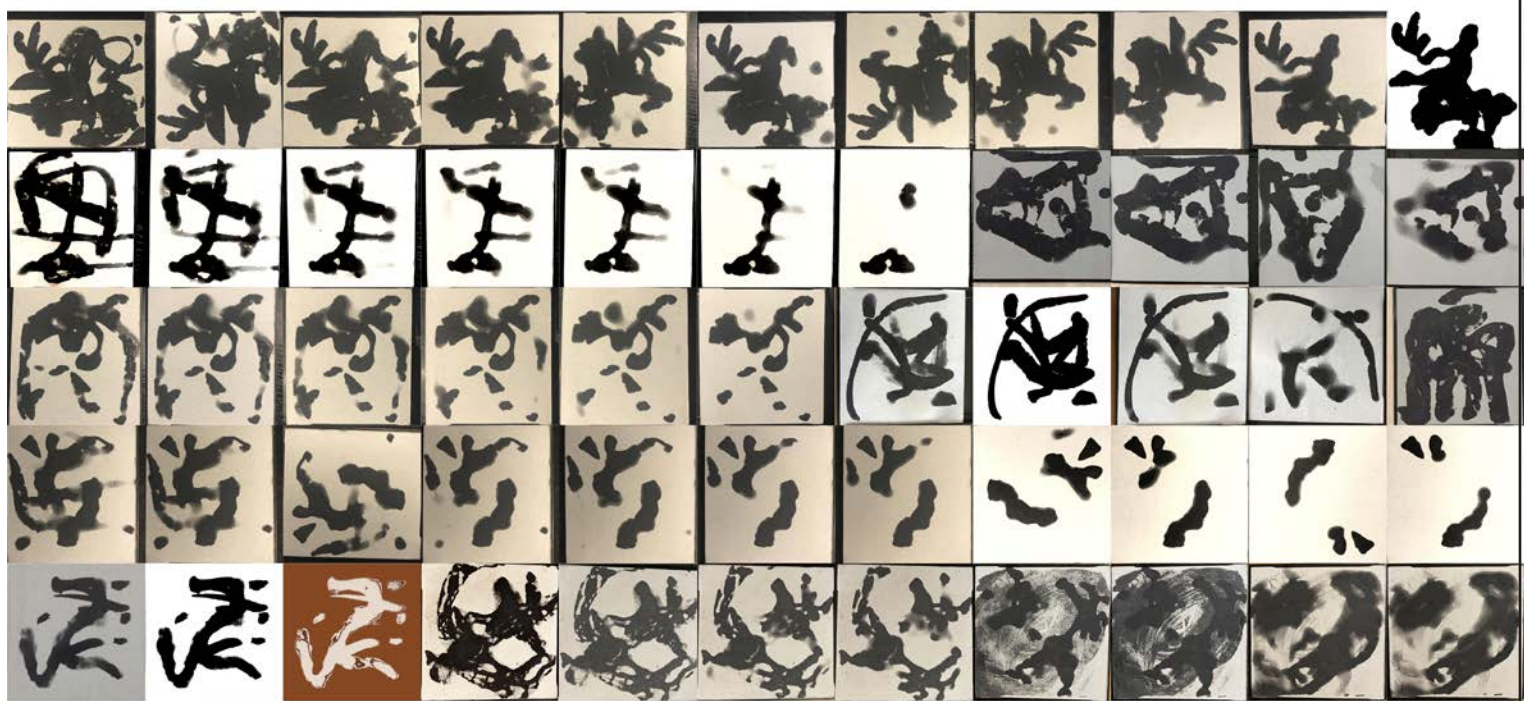

Rum utan väggar. Ingenting som stänger in.
Ingenting som stänger ute.
Det Öppna rummet bjuder in.
Man behöver inte knacka på.
Man kan stanna länge.
Eller bara flyktigt kliva igenom.
Remus Wilsons titel "Öppna rummet" säger så mycket om
denne konstnär. Om hans hållning till konsten.
Om hans hållning till liv.
Hans konstnärliga närvaro är stark. Den känns. Vibratot hörs
Men i mötet med detta ger han oss lika tydligt gåvan att
vara oss själva.
Han ger oss frihet.
Frihet att själva känna, bestämma, tänka och ta in vad vi ser.
Det finns inget facit.
Allt är rätt.

Karin Lundh
Ordf Smålands Konstarkiv, vice ordf Vandalorum

”Upplyft”

Titeln berättar att något eller någon blir upplyft eller upprest. En liggande människogestalt vilande på axelpartiet kämpar förtvivlat med att resa upp en tung ställning. En grå mastodont beredd att trycka tillbaka. Gestaltens korslagda ben är i blickpunkten. Omväxlande styrs mina ögon mellan dessa och ställningens konstruktion. Jag känner trycket från dess solida material. Ställningen är tung och står och väger på sitt enda stöd. Vikten från den pressar gestalten att arbeta hårt, ta i med förtvivlad kraft. Rörelsen hålls tillbaka, går i vågor, väger ner, så uppåt igen. Pendlar. Nära nu. Hur orka? Inte välta. Hitta balansen. En statisk gestalt men i rytmisk rörelse genom ögats vandring mellan figurens korsade ben eller kanske uppåt sträckta spjånande armar.

Kompositionen bildar en tung kvadrat inplacerad på den mjukt rundade bildytan med sina ristningar eller spår. Den neapelgula färgtonen i bakgrunden skapar en upplevelse av ljus i kontrast till de mörka formerna. Att den kvadratiska figurationen placerats ett stycke ner på bildytan kan ha en symbolisk betydelse för drivkraften att ta sig uppåt och ut. Mot rymden och allt. Ännu en av dessa ”mentala” sköldar som blivit konstnärens signum?

Handlar kampen om skapelseprocessen? Eller människans inre brottning med självet? Kanske både ock. Det krävs styrka att stå pall, stå emot. Bördan tynger. En kraftmätning äger rum, vilken ger upphov till det inre lyftet. Bilden Upplyft blir då en stark metafor för skapandets villkor.

Rose Marie Bäck

RISTAD I VÅR TID
BEMÅLAD RISTNING 140 X 140

FÖREBILD, MÅNSKÖLD
BEMÅLAD RISTNING 60 X 65

Varifrån kommer kraften?

I vår moderna värld tränger verkligheten på oss genom bilder. Allt ska vara som bild, det är den verklighet vi tar del av. Det är den vi ser. Vi har detta behov, närmast ett krav för att förstå vår värld. Det är bilden som visar oss den, då blir den verklig på riktigt. Den vill vi dela med andra, så kan vi känna gemenskap, vi delar den, därför är vi med. En trygghet som är viktig när vår omvärld är orolig. Vardagens enkla och triviala liv blir plötsligt märkvärdigt och stort. Det är ju manifesterat i en bild som andra ser, som andra delar, som andra kommenterar och sprider som vore de viktiga och fulla av betydelse. Men i detta ligger nog inget nytt under solen. Det nya ligger i den andra bilden.

Den bild som skapas i konsten. Av konstnären. Denna behöver inte granskas av någon expertis och genom denna få legitimitet. Konstnärens bild är stark nog utan den förklarande texten eller utlåtandet. Den har en kraft i sig som bryter igenom och ger betraktaren en upplevelse. En tolkning kan det vara, en personlig tolkning och därför alltid den rätta. Den finns inom oss alla som vill se. Den skiljer sig radikalt från den naturvetenskapliga tolkningen av vår tid och vår värld, där finns de starka teoretiska modellerna som kan ge svaren, de är givna och accepterade, de omhuldas och höjs upp till sanningar, närmast dogmer. Men konstnärens bild kan inte tolkas så. Den har sin egen tolkning, där finns inte dogmen utan där finns det avvikande. Kalla det tvivlet.

Eller är det nyfikenhet? Detta att ständigt pröva det som inte gjordes tidigare, att söka en annan väg, att fortsätta, att aldrig sluta, att aldrig vara färdig. Men till detta krävs kraft. En ständig glöd som ger den energi vi kan se hos den konstnär som skapar den unika bilden. Den vi fastnar inför, där vi stannar, där vi blir kvar, den bild som vi sedan bär med oss. I vårt minne. Med vår tolkning.

Remus Wilson har den kraften. Där finns den. Där ligger svaret. I honom.

Anders Ekberg
Författare

MÄTAREN, MÅNSKÖLD
BEMÅLAD RISTNING 80 X 82
FOTO: STEFAN NILSSON

BEMÅLADE RISTNINGAR
I VÅR TID. 140 X 140
FOTO: STEFAN NILSSON

Med filmiskt berättande har Galo skapat ett porträtt av Remus Wilson som följer konstnärens inre resa, hans iakttagelser av naturens förändringar genom årstiderna och hans relation med tiden och elementen. Film som medium låter Galo utforska och fördjupa sig i den skapande processens komplexa karaktär.

Multimodal konstnär Galo Gonzalez

A&O
S
Films

ETT STORT TACK:

SMÅLANDS KONSTARKIV SOM BJUDIT IN
MIN KONST TILL LADA 3 I VANDALORUM

KONSTNÄRSNÄMNDENS TVÅ-ÅRIGA
ARBETSSTIPENDIUM

STIFTELSEN LÄNGMANSKA KULTURFONDEN

-OCH MÅNGA MÅNGA

VARM HÄLSNING!

Dennis AB Wilson

ÖPPNA RUMMET